

01 mei 2004 -12:30

Toespraak Verhofstadt 1 mei Jodoigne

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt tot de MR.

Jodoigne, 1 mei 2004.

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt tot de MR.Jodoigne, 1 mei 2004.

Cher Louis, Cher Antoine, Chers amis, Over zes weken zijn het verkiezingen in heel Europa. België is een van de weinige landen waar de lijsten gescheiden zijn. Franstaligen kunnen niet op Vlaamse kandidaten stemmen en Nederlandstaligen kunnen niet voor Louis stemmen. Wat op de eerste plaats voor Louis een pijnlijke zaak is. We zijn uiteraard zelfstandige, autonome partijen. Reeds vijftwintig jaar. Maar ondanks dat hebben wij één zaak gemeen. Wij hebben een overtuiging die geen grenzen kent, een overtuiging die geen talen kent. Wij zijn allemaal liberalen. Samen hebben wij de voorbije vijf jaar aan de kar getrokken van de vele hervormingen die in ons land zijn doorgevoerd. Samen hebben wij van de paarse regering een beleidsploeg gemaakt die werkt. Samen hebben wij vooruitgang geboekt met ons land. Wat de oppositie ook moge beweren, welke argumenten ze ook mogen bovenhalen, wij hebben de objectieve feiten aan onze kant. En wat zeggen die feiten? De feiten zeggen dat onze hervormingen werken. Dat onze hervormingen resultaten opleveren. De paarse regering heeft inderdaad ons land uit de staart van het Europese peloton gehaald. Die staart waar ze met de christen-democraten in verzeild was geraakt. We staan met ons land met de overheidsfinanciën aan de kop van Europa. Vijf jaar op rij hebben we nu een begroting met overschot. In onze buurlanden daarentegen gaan de begrotingen zwaar in het rood. Dit jaar zakt de staatsschuld in ons land onder de honderd procent. Dat dateert van 1983, meer dan twintig jaar geleden. En de Belgische economie groeit vandaag meer dan het dubbele van de Europese. Meer dan het dubbele van Frankrijk. In Duitsland stagneert de economie.. In Nederland krimpt de economie zelfs. Die positieve trend in ons land zet zich ook vandaag door. Onze economie groeit sneller dan verwacht, sneller dan in de rest van Europa. Zodanig zelfs dat de groeiprognozes voor 2004 al boven de 2% uitstijgen. Dat is het resultaat van paars. Het is juist dat door de internationale economische stilstand van de voorbije drie jaar het aantal werklozen in ons land met honderdduizend is gestegen. Dat is overigens ook het geval in de andere landen van Europa. Maar ook hier is het tij aan het keren. Ik verwacht een beduidende daling van de werkloosheid uiterlijk binnen de zes maanden. In elk geval is ons objectief van 200.000 jobs haalbaar. Topeconomen voorspellen dat er in de komende jaren minstens 160.000 tot 185.000 nieuwe jobs kunnen gecreëerd worden. Die resultaten, beste vrienden, komen niet uit de lucht vallen. Wij surfen niet mee op de golven van Europa. Nee. Dit zijn de resultaten van hervormingen, van onze hervormingen. We hebben op de eerste plaats de belastingen verlaagd. We hebben de lasten op arbeid verminderd. We hebben de vennootschapbelasting gereduceerd. We hebben de belasting op ploegenarbeid doen dalen waardoor het voor de industrie opnieuw aantrekkelijk is om in ons land te investeren. We hebben de lasten op wetenschappelijk onderzoekers verminderd. We hebben gisteren de regeling voor de overuren versoepeld, te beginnen met de bouw. We hebben de fiscale ruling doorgevoerd. Er wordt ook een nieuwe controle en begeleiding van werklozen opgezet. Nieuwe dienstencheques werden ingevoerd waardoor meer laaggeschoolden aan de slag kunnen gaan. De drempels voor senioren die willen bijverdienen werden gesloopt. Er werd een werkbonus voor de laagste lonen uitgewerkt, zodat werklozen financieel gestimuleerd worden om weer te gaan werken. En bovendien beslisten we tot een geheel nieuwe aanpak van herstructureringen. In plaats van mensen vervroegd op straat te zetten, zullen bedrijven specifieke lastenverminderingen krijgen om zij wiens job bedreigd is, aan te werven. Op die manier krijgen mensen opnieuw een perspectief op werk en een inkomen voor hun gezin. Kortom, een regering met de liberalen is goed voor de werkgelegenheid. Hetzelfde kan niet gezegd worden van de oppositie. Om al hun beloftes te

kunnen betalen, zullen ze ofwel een nieuw gigantisch gat moeten slaan in de schatkist, ofwel de belastingen moeten verhogen. Het is het een of het ander. Dat is de reden, de enige reden waarom ik durf te zeggen dat de oppositie slecht is voor de economie, dat de oppositie slecht is voor de werkgelegenheid. Beste vrienden, Vandaag is het niet alleen het feest van de arbeid. 1 mei 2004 zal in de toekomst vooral herinnerd worden als de dag van de historische uitbreiding van de Europese Unie met tien nieuwe landen. Ik wil daarover één boodschap kwijt. Acht van de tien landen kenden tot de val van de Berlijnse Muur geen democratie, geen vrijheid en geen vrije markt. Acht van de tien landen leefden tot vijftien jaar geleden nog onder een communistische dictatuur. Waar dissidentie bestraft werd, waar de economie nog strak centraal geleid werd, waar aan de winkels nog immense wachtrijen stonden om bijvoorbeeld een brood te kopen. Over twee dagen worden deze landen lid van de Europese Unie. Wij moeten als Europeanen, als democraten en als liberalen fier zijn op deze uitbreiding. Fier dat vandaag het ijzeren gordijn definitief naar de geschiedenisboeken wordt verwezen. Fier dat deze Europese staten liberale democratieën zijn geworden. Waar we echter zeker niet mogen aan toegeven, zijn de traditionele angsten die weer de kop op steken. Een anti-Europees populisme. Ook in sommige partijprogramma's. Laten we geen gehoor geven aan de populistische lokroep van de angst. De uitbreiding betekent niet de genadeslag voor Europa. De uitbreiding betekent geen massale uittocht van onze bedrijven. De uitbreiding zal geen grote volksverhuizing te weeg brengen. Integendeel. De uitbreiding betekent een nieuwe start voor Europa. De uitbreiding opent nieuwe markten en mogelijkheden voor onze bedrijven. De uitbreiding zal ervoor zorgen dat de burgers van Centraal- en Oost-Europa ook welvaart zullen kennen in eigen land. Twintig jaar geleden was dat ook het geval in Spanje, in Portugal, in Griekenland. Dat zal morgen ook gebeuren in de tien nieuwe lidstaten. Beste vrienden, De verkiezingen op 13 juni zijn verkiezingen voor de gewesten, de gemeenschappen en Europa. De verkiezingen gaan niet over het federale beleid. Maar de burger moet goed beseffen dat ze het paarse élan van hervormingen niet mag afbreken. Wij mogen niet komen in een situatie van onbestuurbaarheid in ons land, een situatie waarin de voorsprong die we met hervormingen hebben opgebouwd, te niet wordt gedaan. Dat kunnen we verhinderen door de verkiezingen te winnen. Ik dank u.